

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A vakító sötétség**

1. Hideg pittyenés a sötétben

Noé Dinamó

Dániel ujjai remegtek, ahogy a telefon karcolódott kijelzőjét simogatta. A sötét szobában csak a képernyő éles, kék fénye világította meg riadt arcát. „A tegnap esti nyomokat nem törli semmilyen parancssor” – állt a névtelen értesítésben. Tegnap éjjel, abban a kétségbeesett pillanatban úgy hitte, egyetlen gombnyomással lezárhatja a múltat. Elküldte a felmondólevelét, és végleg ki akart lépni a mókuskerékből. Most mégis úgy érezte, a háló csak még szorosabbra fonódott körülötte.

Az előszobafal túlsó oldalán fojtogató feszültség vibrált. A folyosóról halk, elfojtott léptek zaja szűrődött be. Dr. Bordás András a félig nyitott ajtaja mögül leskelődött, öreg ujjai görcsösen szorították a rézkilincset. – Nem szabad... nem lehet gond – suttogta maga elé szaggatottan a nyugalmazott mérnök. Rettegett attól, hogy a tegnap éjszakai zörejek és a megbolygatott ügyek az ő gondosan elhallgatott múltját is felszínre hozzák.

A lépcsőforduló árnyékában Bálint állt feszülten. – Ki van ott? – sziszegte halkan a sötétbe, de választ nem kapott. A biztonsági őr megszokott magabiztossága odalett, ösztönösen a falhoz lapult.

Dániel a lakásában kényszeresen újra meg újra frissítette a képernyőt. A felhalmozódott hitelek és az ismeretlen fenyegetés szorításában megrekedve tudta: a tegnap esti döntésének ára van, és a számlát most készülik benyújtani.

2. A vakító sötétség

Kardos Gábor

A falak túloldalán a másodikon Radó Károly részeg magabiztossággal tekerte maxra a kilencvenes évekből maradt, torzító Marshall erősítőt. Fogalma sem volt róla – vagy egyszerűen nem érdekelte –, hogy a falbontás nélkül átvezetett kábellel Bendi hetedik emeleti, éjjel-nappal pörgő kriptobányász-hálózatára csatlakozott rá. Amikor a gitár első villamos akkordja megrázta a betont, a túlterhelt főelosztó vakító, kék ívfénnyel robbant szét a pincében.

Egyetlen csattanás, és a Vászoly utca 6. teljes sötétségbe borult. A Bendi-gépek monoton zúgása megszakadt, a lakásokban elaludtak a fénypontok, s a másodiki

folyosót elárasztotta az égett műanyag fojtogató bűze.

A vaksötét lépcsőházban azonnal kitört a pánik. Ajtók csapódtak, feszült kiáltások cikáztak a fordulók között. Szabó Gábor tombolva rontott ki az elsőről, Dániel pedig sápadtan lépett ki a zárt ajtaján túlra, ujjait a telefonjára tapasztva. A lakók lincshangulatban gyűltek Karesz lakása elé, ahonnan fojtott káromkodás hallatszott.

A tumultus szélén Bálint dermedten állt. Zsebében ütemesen rezgett a telefonja Erika terhességi fotójával, miközben ujjával a barna boríték kemény sarkát szorította. Enci riadtan nyúlt a karja után a sötétben, de Bálint elhúzódott. A szomszédos fordulóban Erzsi néni zseblámpájának éles fénysugara egy pillanatra pont Bálint feldúlt arcára vetült – az öregasszony tekintetében a néma gyanakvás és a leplezett féltés vágott egymásba.